

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 121/12
Люксембург, 2 октомври 2012 г.

Заклучение на генералния адвокат по дело C-399/11
Melloni

Според генералния адвокат г-н Bot съдебните органи, които трябва да изпълнят европейска заповед за арест, не могат да обусловят предаването на лице, което е осъдено в негово отсъствие, но е било уведомено за насрочения съдебен процес, от възможността за преразглеждане на съдебното решение в държавата членка, в която е издадена европейската заповед за арест

Правата на обвиняемия са зачетени, ако той е упълномощил процесуален представител, за да го защитава и действително е бил защитаван от него в съдебния процес

Целта на Рамковото решение относно европейската заповед за арест¹ е да се опростят и ускорят процедурите за предаване на лица между държавите членки. С този нов режим се премахват сложността и опасността от забавяне, присъщи на процедурите за екстрадиция, чрез въвеждането на система на свободно движение на съдебни решения, основана на взаимното признаване.

При тези обстоятелства разпоредба на рамковото решение² възпрепятства съдебните органи да откажат да изпълнят европейска заповед за арест, издадена с цел изпълнение на наказание, при положение че заинтересованото лице не се е явило лично на съдебния процес, когато е било уведомено за него, упълномощило е процесуален представител, за да го защитава и действително е било защитавано от него.

Съгласно практиката на Tribunal Constitucional (Конституционен съд, Испания) обаче, в рамките на присъдите за тежки престъпления, постановени в отсъствието на обвиняемия, предаването на осъденото лице трябва да бъде обусловено от възможността за преразглеждане на съдебното решение в държавата членка, в която е издадена европейската заповед за арест.

През октомври 1996 г. Audiencia Nacional (Върховен съд, Испания) обявява, че е обосновано екстрадирането на г-н Stefano Melloni в Италия, за да бъде съден за деянията, посочени в заповедите за арест, издадени от Tribunale di Ferrara (Италия). След като се е ползвал от освобождаване под парична гаранция в размер на 5 000 000 ESP (или около 30 000 EUR), която е внесъл на следващия ден, г-н Melloni е избягал, поради което не е могъл да бъде предаден на италианските органи.

През 1997 г. Tribunale di Ferrara установява, че г-н Melloni не се е явил и решава да съобщенията да се връчват занапред на вече посочените от последния адвокати. С решение на Tribunale di Ferrara от 2000 г., потвърдено впоследствие с решение на Corte d'appello di Bologna (Апелативен съд, Италия) от 2003 г., г-н Melloni е осъден задочно на наказание лишаване от свобода за десет години за умишлен банкрут. С решение от 2004 г.

¹ Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3), изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., с което се укрепват процесуалните права на лицата и се насърчава прилагането на принципа за взаимно признаване на решения, постановени в отсъствието на заинтересованото лице по време на съдебния процес (ОВ L 81, стр. 24).

² Член 4а, параграф 1, букви а) и б).

Corte suprema di cassazione (Касационен съд, Италия) отхвърля жалбата, подадена от неговите адвокати.

След задържането му от испанската полиция г-н Melloni се противопоставя на предаването му на италианските власти, като изтъква, на първо място, че във въззивното производство е посочил друг адвокат и е оттеглил упълномощаването на предишните двама, но въпреки това съобщенията продължавало да се изпращат до последните. На второ място той поддържа, че италианското процесуално право не предвижда възможност за обжалване на задочно постановените присъди и че поради това европейска заповед за арест трябвало евентуално да бъде обусловена от гарантирането от страна на Италия на възможността за обжалване на решението.

През септември 2008 г. Audiencia Nacional решава да предаде г-н Melloni на италианските органи за изпълнение на наложената му от Tribunale di Ferrara присъда, като приема, че не е доказано, че посочените от г-н Melloni адвокати са престанали да го представляват. Испанската юрисдикция счита, че правото му на защита е зачетено, при положение че той предварително е бил уведомен за провеждането на съдебния процес, по свое усмотрение не се е явил пред съда и е определил двама адвокати, за да го представляват и защитават, които са се явили в това си качество в първоинстанционното, въззивното и касационното производство и по този начин са изчерпали възможностите за обжалване.

Г-н Melloni подава жалба срещу това решение пред Tribunal Constitucional. Последният отправя запитване до Съда дали рамковото решение възпрепятства испанските юрисдикции да обусловят предаването на г-н Melloni от възможността за преразглеждане на неговата присъда.

В заключението си от днес генералният адвокат г-н Yves Bot предлага на Съда да отговори, на първо място, че въпросната разпоредба от рамковото решение **възпрепятства изпълняващия съдебен орган да обуслови**, в посочените в тази разпоредба случаи, **изпълнението на европейска заповед за арест от възможността лицето, до което се отнася тя, да се ползва от ново съдебно производство в държавата членка, в която е издадена тази заповед за арест.**

Генералният адвокат приема, че този извод произтича не само от текста на посочената разпоредба, но и от преследваните от законодателя на Съюза цели. Изправен пред несигурността, която може да намали ефикасността на механизма на взаимното признаване на задочно постановените съдебни решения, законодателят на Съюза е решил да уреди изчерпателно случаите, в които трябва да се счита, че изпълнението на европейска заповед за арест, издадена с цел изпълнение на задочно постановено решение, не засяга правото на защита. Това е несъвместимо със запазването на възможност за изпълняващия съдебен орган да обуслови предаването на лице от това присъдата да може да бъде преразгледана, за да се гарантира правото му на защита при обстоятелства като тези в конкретния случай.

На второ място генералният адвокат счита, че тази разпоредба **е съвместима с правото на справедлив процес и със зачитането на правото на защита**, закрепени в Хартата на основните права на Европейския съюз. Всъщност той смята, че посочената разпоредба определя условията, при които може да се счита, че заинтересованото лице по свое усмотрение и недвусмислено е отказало да се яви на водения срещу него процес, така че не може да иска да се ползва от ново съдебно производство.

На последно място генералният адвокат се произнася относно обхвата на член 53 от Хартата на основните права, който предвижда, че тя не накърнява права на човека, които в съответните им приложни полета са признати от конституциите на държавите членки. Според него не може да се прави позоваване на тази разпоредба, за да се даде предимство на националното конституционно право пред рамковото решение и по този начин изпълнението на европейска заповед за арест да се обуслови от възможността за ново съдебно производство в държавата членка, в която е издадена тази заповед за арест. Този извод произтича от спазването на принципите на предимство на правото на Съюза, на

еднакво и ефикасно прилагане на правото на Съюза в държавите членки и на правна сигурност.

Освен това генералният адвокат напомня, че равнището на защита на основните права трябва да се определя не *in abstracto*, а по начин, отговарящ на изискванията, свързани с целите, които следва да се изпълняват от Съюза. От една страна той отбелязва, че за да се постигне целта за изграждането на пространство на свобода, сигурност и правосъдие в рамките на Съюза, законодателят на Съюза се е стремил към засилване на взаимното доверие между държавите членки чрез обличаването на националните законодателства в областта на правата на лицата в наказателните производства, за да се улесни и ускори съдебното сътрудничество. От друга страна волята на законодателя на Съюза е била да защити основните права, без да накърни ефикасността на механизма на европейската заповед за арест, като не допусне възможността процесуалните гаранции да се използват само за да избегнат действията на правораздавателните органи.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключение на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от прочитането на заключението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106